

Naapurissa, niin Virossa, siis ulkomailla

Päätettiin, että talvi saa riittää ja kevät saa tulla. Asian jouduttamiseksi, lähdettiin kevättä vastaan. Niinpä sunnuntaiaamuna kimpsut ja kampsut linja-autoon ja menoksi.

Mittailtiin matkanvarrella lumitilannetta ja veikkailtiin paljonko mahtaa tulomatkalla olla lunta. Matka meni mukavasti laulun ja bingon tahtiin. Europa odotti juuri meitä satamassa, niinhän me olimme sopineet. Yö laivalla pitkäkaavan mukaan, siis tanssien ja keskiyön "souta" katsellen, nukkuminen ei tullet pieneen mieleenkään.

Aamulla herätys ja linja-autoon, mutta missä matkanvetäjät, ei suinkaan ensimmäisenä vaan viimeisenä, siis keskiyön "sou", mitenkähän luotettavuus?

Pari tuntia, Haikaranpesiä lasiessa ja siinä Pärnū jo oli ja Estonian Puistotalo komeudessaan. Lääkäri käänsi ja väänsi ja niin itse kukin sai "Juoksupaketin", siis hoitosuunnitelman.

Oli pore-, yrtti-, haju-, maku-, kylmä- ja lämminallasta. Lämpö ja kylmähoitoa, kääreillä ja ilman. Ihmiskehon hoidossa tuntui kattona olevan taivas jos sekään. Varsinainen keuhkohoito, siis muotoilu oli luku sinänsä ja kohdistui lähinnä keskivartaloon. Onko tämä synnytyslaitos, totesi irtolaisella alaleualla varustettu kanssa kulkija? Eihän se nykyaikana olisi mahdotonta, veisteli toinen, katsellessaan, kun miehetkin käveli mahat pystyssä.

Ruoka, on taikasana, joka tulee arvoon arvaamattomaan, kun pääsee valmiiksi laitettuun pöytään. "Ähky" oli tunnus sana, jolla lohdutettiin naapuria ja itseä, sitten taas syötiin. Kuinka olisikaan käynyt jos ei olisi ollut kaiken pelastavaa tanssiliikuntaa ja joka ilta, paitsi seitsemäntenä iltana, silloin kaikki olivat, kuin maansa myyneet, koko valtakunnassa ei tanssittu.

Sunnuntaina, tanssimattoman yön jälkeen ja sen takia levänneinä herättiin ennen kukonlaulua. Ruokailu ja autoon, sanoi entinen mummo, vai olik...

Siinä hiljaisena matkaa tehden itse kukin muisteli viikon tapahtumia, hoitoja, kaupunkiretkiä, tanssi-iltoja,

uusia ystäviä, vaikkapa omalla porukalla vietettyä iltaa "kuohusahdin" ja rupattelun merkeissä, muistoja pitkäksi aikaa.

Tulomatkan jännitystä lisäsi aikataulun tiukkuus ja onko laivalippuja riittävästi ja olihan niitä, vaikka mennessä osa meinasi jäädä rannalle. Raukeina ja monta kokemusta rikkaampana kotimatka taittui mukavasti.

Myös uusia matkoja suunniteltiin, tänne tullaan oli monen huulilla lause, joka sai matkanvetäjät hyvälle mielelle, oli, kuin olisi saanut tikkarin, tai ainakin "lakun". Kesäisiä retkiä, puutarhan hoitoa, kalareissuja, mökkisaunan lämmitystä, ystävien tapaamista, näitä kaikkia toivottelee